

Młodsza Ochotniczka - Uczennica.

8114

8114

170

• Kustura Wanda

• Włodzima 17-18-1926 roku.

2) Wywieziono mnie z Polski dnia 10 lutego - 1940 roku.

W nocy o 2 godz. przyszli 5 N.K.W.D. z młodymi Ukraińcami, z bronią i kazali nam się spakować.

Pomocno nam 35 minut do spakowania, chociaż w tym czasie można było dożyć rzeczy spakować, ale była tylko jedna furmanka, którą nam przytłono. Zamierzono nas do szkoły i po kilku godzinach podjechało kilka aut, na które wsiadano tylko mężczyźni, a nas odwieziono furmanką do stacji. Na stacji czekały już na nas torowowe wagony,

do których nas wsiadano i wagony poruszono, a teło wagonów postanowiono stworzyć. Po jakimś czasie raność ruszyła i powieziono nas niewiedząco dokąd.

3) Przyniesiono nas do Świerdłowskiej oblasti. Werchajński rejon. Leso-wanod Proletarie.

4) Mieszkałiśmy w barakach, gdzie było pełno pluskw

i karakomór. Kogoś nas było tylko widac nieprzebrany las i skrawek nieba nad sobą.

5) Posiłek w którym namieszkałyśmy, był namieszkanym przez wystraszonych Ukraińców jesienią 1924 roku. Byli też żołnierze, którzy wycali się nad przesiedlaną ludnością. Wypędzali do robot, mówili wiele nie myślc już o Polsce, bo Polaki już nie będą nigdy.

6) Rano punktualnie o 12 tej godz. potrzeba było stanąć się na przernaczone, prace, a jeżeli spóźniono się 15-cie minut, to kara karamo wyrzuceniem, albo też odtraceni 50% z zarobionej sumy pieniężnej.

Ja pracowałam w tartaku nadole 12 godz. na zmianę drugą, lub nocną. Chleb mógł kupić tylko robotnik a kto nie mógł pracować, sprzedawano mu tylko 400 gr.

7) Komendant N. K. W. D. przychodził i wypędzał do roboty nawet kobiety, którym nie chciało się pracować.

8) Pomoc lekarska była dzięki dobrej, opiekowano

się chorzy i a przede wszystkim robotnikiem, bo był
on bardzo potrzebny. Po mimo pomocy lekarskiej,
ludzie marli masowo od morów i umartwień.

Bozer cały okres na 4.2 ^{około 130 ludzi} rodzim umarto około 43 osoby

9) 7 krajów jednak można było otrzymać paszki, listy
i pieniądze, ale wa bardzo dużo opłat.

10) Dnia 2go. 1942 roku ogłoszono amnestię dla wszystkich
Polaków. Po amnestii ludzie przestali pracować
i mieli prawojechać gdzie chcą.

Gdy dowiedzieliśmy się, że na południu zaczęła organizować się
wojsko polskie, wszyscy Polacy myśleli, że dostaną
się na południe i wstąpić do wojska polskiego.

Po niedługim czasie nagle pociągi z ludnością
polską na południe, by maszynami wozami do wojska
wstąpili w szeregi wojskowe, a pozostała ludność
wyjechała na granicę.

Jut i Cześć zwrócić